

130

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA I FINANSÓW

z dnia 28 marca 1972 r.

w sprawie zasad i warunków pomocy Państwa dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych i innych form zespółowej gospodarki w rolnictwie.

Na podstawie § 3 ust. 2, § 10 ust. 3 i § 13 uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1972 r. w sprawie pomocy Państwa dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz dla innych form zespółowej gospodarki w rolnictwie (Monitor Polski Nr 13, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kredyty, o których mowa w § 1 pkt 2 uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1972 r. w sprawie pomocy Państwa dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz dla innych form zespółowej gospodarki w rolnictwie (Monitor Polski Nr 13, poz. 88), zwanej dalej „uchwałą”, udzielane są do wysokości wartości gruntów rolnych, ustalonej według cen stosowanych przy sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych, oraz szacunkowej wartości zabudowań, ustalonej przez rzeczoznawcę.

2. Kredyty inwestycyjne podlegające umorzeniu z tytułów i według stawek określonych w § 3 uchwały udzielane są na okres spłaty do lat 20, z karencją do lat 6, uwzględniającą planowany okres budowy i osiągnięcia projektowanej zdolności produkcyjnej obiektów.

§ 2. Rolnicze spółdzielnie produkcyjne, zwanej dalej „spółdzielniami”, oraz spółdzielcze ośrodki rolne kółek rolniczych i kółka rolnicze prowadzące gospodarstwa rolne, zwane dalej „ośrodkami rolnymi”, mogą uzyskiwać na zagospodarowanie gruntów, o których mowa w § 1 pkt 3 uchwały, kredyty na okres do lat 8, z karencją do lat 3, liczoną od roku następującego po roku, w którym przyznany został kredyt. Kredyty te mogą być udzielone także na zagospodarowanie gruntów przejętych w okresie od dnia 1 stycznia 1969 r.

§ 3. Kredyt na wypłacenie skumulowanej renty grunтовой na rzecz nowo wstępujących członków spółdzielni (§ 1 pkt 4 uchwały) może być udzielony w wysokości do 5.000 zł na 1 ha przeliczeniowy gruntów, za które ma być wypłacona ta renta; termin spłaty i karencję kredytu określa § 2.

§ 4. 1. Umorzenie kredytów, o którym mowa w § 3 uchwały, stosuje się z tytułu kosztów składników majątku trwałego spółdzielni lub ośrodka rolnego, poniesionych na:

- 1) budowę, odbudowę, rozbudowę, adaptację i kapitalny remont budynków, budowli i trwałych urządzeń oraz technicznych składników wyposażenia wewnętrznego i zaplecza pomocniczego obiektów budowlanych,
- 2) urządzenia związane z zaopatrzeniem rolnictwa i wsi w wodę oraz stałe i przenośne urządzenia sztucznego nawadniania,
- 3) melioracyjne urządzenia półpodstawowe i szczegółowe,
- 4) elektryfikację zarówno pierwszego ośrodka gospodarczego, jak i dalszych ośrodków.

2. Podstawę do ustalenia wysokości umorzenia kredytów, przysługującego spółdzielni lub ośrodkowi rolnemu, stanowią w odniesieniu do:

- 1) nowych budynków inwentarskich oraz szklarni — normatywne koszty jednostkowe,
- 2) innych nowych budynków i budowli — koszty budowy określone w zbiorczym zestawieniu kosztów lub zestawieniu kosztów obiektów, na podstawie których wykonywano roboty, jednak nie wyższe od kosztów jednostkowych wynikających z typowej dokumentacji,
- 3) budynków i budowli objętych adaptacją i kapitalnym remontem — koszty określone w zatwierdzonej dokumentacji,
- 4) budynków i budowli nabytych lub które stanowią odpłatny wkład członkowski — koszty nabycia, przy czym przepis § 1 ust. 1 stosuje się odpowiednio,
- 5) technicznego wyposażenia obiektów budowlanych i urządzeń towarzyszących — koszty zakupu (nabycia), instalacji, montażu i doprowadzenia składników technicznego wyposażenia do stanu używalności, udokumentowane dowodem rachunkowo-księgowym.

3. Od przysługującej sumy umorzenia kredytów potrąca się kwotę dotacji otrzymanej przez spółdzielnię lub ośrodek rolny na budownictwo z Funduszu Rozwoju Rolnictwa.

4. Warunkiem umorzenia kredytów jest:

- 1) wykorzystanie obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, a ponadto osiągnięcie produkcji w rozmiarze wynikającym z dokumentacji projektowej w okresie:
 - a) 5 lat od zakończenia budowy — w stosunku do obór,
 - b) 3 lat od zakończenia budowy — w stosunku do pozostałych budynków inwentarskich,
- 2) wykonanie przez spółdzielnię lub ośrodek rolny obowiązków statutowych w zakresie odpisów od dochodu na fundusze niepodzielne i amortyzację.

5. W odniesieniu do inwestycji zrealizowanych przed dniem 15 marca 1972 r. (§ 4 ust. 2 uchwały) za podstawę do ustalenia sumy umorzenia kredytów należy przyjmować koszty poniesione na nowo zbudowane i nabyte budynki i budowle spółdzielni, pomniejszone o kwotę odpowiadającą wartości zużycia tych obiektów w dotychczasowym okresie ich użytkowania, licząc to zużycie według stawki 2% za każdy rok. Od sumy ustalonego umorzenia kredytów należy potrącić kwotę zwolnienia od spłaty kredytów udzielonego spółdzielni z tytułu budowy i wyposażenia tych obiektów na podstawie przepisów dotychczasowych.

6. Umorzenie kredytów z tytułu adaptacji nie będącej inwestycją lub kapitalnego remontu budynków i budowli, co do których zastosowano już umorzenie kredytów z tytułu ich budowy lub adaptacji o charakterze inwestycji, może nastąpić, jeżeli od czasu poprzedniego umorzenia upłynęło co najmniej 10 lat.

§ 5. Umorzenia opłaty melioracyjnej z tytułu inwestycji na gruntach nie stanowiących własności Państwa oraz odpłatności za elektryfikację nowych ośrodków gospodarczych i modernizację istniejących urządzeń elektryfikacyjnych dokonuje z urzędu biuro gromadzkiej rady narodowej w wysokości 50% tych opłat, biorąc za podstawę sumę przypadającą na spółdzielnię lub ośrodek rolny stosownie do wymiaru należności, przekazanego przez wydział rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej, zwany dalej „wydziałem rolnictwa”. Umorzenie to stosuje się również do nie spłaconych opłat wymierzonych przed wejściem w życie uchwały.

§ 6. 1. Dotacja na zakup sprzętu rolniczego, zaliczanego do środków trwałych, w wysokości do 6.000 zł na 1 ha gruntów rolnych — może być przyznawana w miarę poczynionych zakupów tego sprzętu, przy czym:

- 1) dla zorganizowanych od dnia 1 stycznia 1969 r. spółdzielni i ośrodków rolnych suma dotacji nie może przekraczać wysokości przypadającej na wszystkie grunty rolne znajdujące się w użytkowaniu tych jednostek w czwartym roku ich istnienia,
- 2) dla pozostałych spółdzielni i ośrodków rolnych dotacja może być przyznawana do wysokości przypadającej na wszystkie przejęte grunty państwowe, licząc od dnia wejścia w życie uchwały.

2. Za pierwszy rok istnienia uważa się rok, w którym spółdzielnia lub ośrodek rolny dokonały pierwszego zamknięcia roku obrachunkowego.

3. Dotacja określona w ust. 1 ulega pomniejszeniu o dotacje udzielone na zakup sprzętu rolniczego ze środków Funduszu Rozwoju Rolnictwa, a także o wartość sprzętu rolni-

czego przekazanego nieodpłatnie spółdzielni lub ośrodkowi rolnemu przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 7. Dotacja na odbudowę, remonty kapitalne, remonty bieżące, adaptację i modernizację budynków, budowli i urządzeń przejętych od Państwa może być udzielona spółdzielni lub ośrodkowi rolnemu w wysokości 80% kosztów poniesionych od dnia 1 stycznia 1968 r.

§ 8. 1. W razie likwidacji spółdzielni lub ośrodka rolnego kwoty umorzonych kredytów inwestycyjnych, jak również kwoty udzielonych dotacji o charakterze inwestycyjnym, pokryte z budżetu powiatowych rad narodowych, stanowią w części nie zamortyzowanej zobowiązanie spółdzielni lub ośrodka rolnego. Zobowiązanie to podlega pokryciu z masy likwidacyjnej lub zaliczeniu na poczet należności likwidacyjnej rozliczanej w ramach środków majątkowych przejmowanych przez Państwowy Fundusz Ziemi. Zobowiązanie to całkowicie wygasa po upływie 20 lat od daty umorzenia kredytów inwestycyjnych z tytułu nakładów na budownictwo oraz po upływie 5 lat od daty udzielenia dotacji na zakup sprzętu rolniczego, a także w wypadku, gdy dany obiekt uległ zniszczeniu na skutek działania niezależnego od spółdzielni.

2. W razie połączenia się dwóch lub więcej spółdzielni lub ośrodków rolnych w jedną jednostkę organizacyjną nie zamortyzowane (ust. 1) umorzone kredyty inwestycyjne oraz udzielone dotacje o charakterze inwestycyjnym podlegają scaleniu.

§ 9. 1. Wydziały rolnictwa obowiązane są do udzielania pomocy fachowej wszystkim spółdzielniom przez:

- 1) zatrudnianie i wynagradzanie pracowników inżyniersko-technicznych o specjalnościach rolniczych, zwanych da-

lej „fachowcami rolnictwa”, a także stażystów, i kierowanie ich do bezpośredniej pracy w spółdzielniach albo

- 2) przekazywanie dotacji spółdzielniom, które same zatrudniają fachowców rolnictwa na podstawie umowy o pracę lub stosunku członkostwa, a ponadto
- 3) udzielanie spółdzielniom instruktażu oraz sprawowanie nadzoru fachowego przez branżowe komórki wydziału oraz jednostki organizacyjne resortu rolnictwa podporządkowane wydziałom rolnictwa.

2. Fachowcy rolnictwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są pracownikami prezydiów powiatowych rad narodowych i służbowo podlegają kierownikowi wydziału rolnictwa. Miejscem ich pracy są wyznaczone spółdzielnie. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem mają zastosowanie przepisy dotyczące pracowników prezydiów rad narodowych.

3. Kandydaci na stanowiska fachowców rolnictwa oraz ich liczba w poszczególnych spółdzielniach powinni być uzgodnieni pomiędzy wydziałem rolnictwa a zarządami zainteresowanych spółdzielni oraz właściwym terenowo związkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

4. Jeżeli zakres pracy przypadający na fachowca rolnictwa w ramach jednej spółdzielni nie zapewnia pełnego jego wykorzystania, wydział rolnictwa może powierzyć mu obowiązek udzielania pomocy fachowej dwu spółdzielniom, z określeniem dni pracy w każdej z tych spółdzielni. W tym wypadku przysługuje zwrot kosztów przejazdów, liczonych według stawek przejazdu publicznymi środkami lokomocji.

§ 10. 1. Ustala się następujące stanowiska pracy fachowców rolnictwa, o których mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, oraz ich zasadnicze wynagrodzenie miesięczne w wysokości:

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje		Wysokość wynagrodzenia w złotych
		wykształcenie w specjalnościach rolniczych	staż pracy zawodowej lat	
1.	Kierownik produkcji rolniczej	wyższe	2	2300—3200
		średnie	4	
2.	Agronom Zootechnik Mechanizator	wyższe	1	2100—2900
		średnie	2	
3.	Asystent	wyższe	—	1800—2500
		średnie	—	
4.	Stażysta	wyższe	—	1500—2000
		średnie	—	

2. Stanowisko kierownika produkcji rolniczej może zajmować wyłącznie fachowiec, któremu spółdzielnia powierzy kierowanie całością produkcji rolniczej.

3. Kierownik wydziału rolnictwa może przyznać do zasadniczego wynagrodzenia dodatek trudnościowy w wysokości zależnej od stopnia trudności organizacyjnych i ekonomicznych, ogólnego stanu zagospodarowania, wielkości areалу, liczby ośrodków gospodarowania oraz stopnia i wymagań intensyfikacji produkcji rolniczej spółdzielni:

- 1) fachowcom określonym w ust. 1 lp. 1 — w wysokości od 300 zł do 1000 zł,
- 2) fachowcom określonym w ust. 1 lp. 2 — w wysokości od 250 zł do 800 zł,
- 3) fachowcom określonym w ust. 1 lp. 3 — w wysokości od 200 zł do 500 zł.

4. Do wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z ust. 1 fachowcom rolnictwa, z wyjątkiem stażystów, przysługują stałe dodatki miesięczne, określone w procencie miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, w wysokości:

- 1) 15% za posiadane pełne wykształcenie wyższe,
- 2) 10% za przepracowanie łącznie co najmniej 5 lat bezpośrednio w rolnictwie lub w jednostkach gospodarki uspo-

łecznionej związanych z produkcją rolniczą bądź obsługą rolnictwa.

5. W stosunku do fachowców rolnictwa, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia byli zatrudnieni na podstawie przepisów dotychczasowych, wydziały rolnictwa w terminie do dnia 30 czerwca 1972 r. przeprowadzą, w uzgodnieniu z zainteresowanymi, zmiany w umowach o pracę odpowiednio do stanowisk i zasad określonych w ust. 1—3.

6. Fachowcom rolnictwa o szczególnie wysokich kwalifikacjach, podejmującym pracę na stanowisku kierownika produkcji rolniczej, których dotychczasowe wynagrodzenie było wyższe od wynagrodzenia określonego dla tego stanowiska, kierownik wydziału rolnictwa za zgodą wydziału rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej może przyznać wynagrodzenie w wysokości wynagrodzenia dotychczas pobieranego.

§ 11. 1. Za zespół rolników indywidualnych, zwany dalej „zespołem”, uważa się grupę złożoną co najmniej z trzech rolników — właścicieli gospodarstw rolnych, prowadzących odrębne gospodarstwa rolne oraz nie prowadzących wspólnego gospodarstwa domowego, jeżeli podejmą zespółową działalność w zakresie produkcji rolnej, zwłaszcza w zakresie:

- 1) racjonalnego zagospodarowania ziemi,
- 2) specjalistycznej produkcji roślinnej,
- 3) produkcji zwierzęcej,

na ponadto, jeżeli prowadzą produkcję na rzecz jednostek zajmujących się skupem i obrotem na podstawie umów kontraktacyjnych lub na rzecz innych jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie zawartej umowy.

2. Zespół działa na podstawie umowy zawartej pomiędzy członkami tego zespołu. Umowa podpisana przez wszystkich członków zespołu podlega zarejestrowaniu w biurze gromadzkiej rady narodowej.

3. Umowy zawierane pomiędzy zespołem a jednostkami gospodarki uspołecznionej na prowadzenie produkcji na rzecz tych jednostek podpisują wszyscy członkowie zespołu oraz przedstawiciele tych jednostek.

4. Do zespołów mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 860—875 Kodeksu cywilnego.

§ 12. 1. Zespołowi lub członkom zespołu mogą być udzielone:

- 1) obrotowe kredyty bankowe na warunkach oprocentowania, karencji i terminów płatności stosowanych do spółdzielni,
- 2) inwestycyjne kredyty bankowe na warunkach: termin płatności do 20 lat, karencja do 4 lat, oprocentowanie 1% w stosunku do kredytów udzielonych na obory i 2% w stosunku do pozostałych kredytów

— na cele produkcji określonej umową zawartą pomiędzy zespołem a jednostką gospodarki uspołecznionej.

2. Umorzenie kredytów, o których mowa w § 12 uchwały, przysługuje zespołowi lub członkom tego zespołu w wysokości 40% kosztów poniesionych na budownictwo inwentarskie wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi, służące zespołowo prowadzonej produkcji. Kredyt umarzany jest w części proporcjonalnej do każdej terminowo spłaconej raty.

3. Do umorzenia kredytów stosuje się odpowiednio zasady określone w § 4 ust. 1, ust. 2 pkt 2—5 i ust. 4 pkt 1.

§ 13. 1. Dochody uzyskane z zespołowej gospodarki stanowią własność zespołu i dzielone są pomiędzy członków zgodnie z zasadami określonymi w umowie.

2. W zespołach specjalistycznej produkcji dopuszcza się indywidualny zbył produktów na podstawie indywidualnie zawartych umów kontraktacyjnych.

§ 14. 1. Decyzje o umorzeniu kredytów i udzielaniu dotacji podejmuje wydział rolnictwa po zasięgnięciu opinii Banku Rolnego oraz instytucji i organizacji sprawujących nadzór nad spółdzielniemi, ośrodkami rolnymi i zespołami.

2. Środki finansowe na pokrycie umorzonych kredytów

i udzielanie dotacji oraz na opłacanie fachowców rolnictwa i stażystów zapewniane są w budżetach powiatowych rad narodowych w dziale rolnictwa.

3. Wydziały rolnictwa zapewnią odpowiednie warunki organizacyjne niezbędne do:

- 1) prawidłowej realizacji zasad pomocy finansowej Państwa określonej uchwałą i zarządzeniem oraz kontroli efektywności tej pomocy,
- 2) rozwoju zespołowych form w rolnictwie i ich współdziałania.

§ 15. Przepisy dotyczące:

- 1) prezydiów wojewódzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) prezydiów powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz do prezydiów dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 3) biur gromadzkich stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych osiedli i miast nie stanowiących powiatów.

§ 16. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 30 października 1965 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu zwolnień od spłaty bankowych kredytów inwestycyjnych zaciągniętych przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne realizujące inwestycje budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 62, poz. 328),
- 2) zarządzenie nr 150 Ministra Rolnictwa z dnia 15 września 1969 r. w sprawie pomocy fachowej dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 3) zarządzenie nr 151 Ministrów Rolnictwa i Finansów z dnia 17 listopada 1971 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, kółkom rolniczym i spółdzielczym ośrodkom rolnym kółek rolniczych kredytów na zagospodarowanie gruntów oraz zwolnień od spłaty tych kredytów,
- 4) zarządzenie nr 11 Ministra Rolnictwa z dnia 15 stycznia 1972 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania kółkom rolniczym i spółdzielczym ośrodkom rolnym kółek rolniczych zwolnień od spłaty kredytów inwestycyjnych zaciągniętych na cele związane z prowadzeniem zespołowej gospodarki rolnej na gruntach państwowych.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: J. Okuniewski
Minister Finansów: S. Jędrzychowski

131

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 28 marca 1972 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłasza się niżej wyszczególnione kursy dewiz i pieniędzy:

Kurs podstawowy — dewizy

Kraj	Waluta	Kupno zł	Sprzedaż zł	Średni kurs zł
Kuba	1 peso	3,99	4,01	4,00

Kurs specjalny — dewizy

Kraj	Waluta	Kupno zł	Sprzedaż zł	Średni kurs zł
Kuba	1 peso	23,94	24,06	24,00

Powyższe kursy obowiązują z dniem 28 marca 1972 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: L. Siemiątkowski

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.